

[Statsministeren]

den af de 5's initiativ i forhold til Menneskerettighedskonventionen. Vi må fuldføre den sag, vi må fremskynde den, så godt vi kan. Jeg tror, at heri ligger det bedste håb – hvis hovedformålet for vore bestræbelser da er at bidrage til en hurtigere og klarere demokratiseringsproces i Tyrkiet. Hvis vi ønsker politiske demonstrationer og alt sådan noget, som somme tider kan være på sin plads og kan overtone andre motiver, bevares, så skulle vi måske gå en anden vej. Er det, vi vil, ikke først og fremmest at bevare håbet om og arbejde for at påvirke Tyrkiet i demokratisk retning? Det troede jeg, og det tror jeg stadig at langt de fleste her i folketingsalen mener er det vigtigste af det hele.

Selv om jeg ikke ville mene, at en vedtagelse af hr. Lasse Budtz' dagsorden var en katastrofe, bevar os vel, så mener jeg nu alligevel, at den dagsorden, som er foreslået af regeringspartierne, er den rigtigste og den klogeste, og jeg håber, at den bliver vedtaget.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Vi går så til anden runde, og jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Folke.

Steen Folke (VS):

Jeg vil gerne starte med at takke et betydeligt flertal af ordførerne for, at de har fremført en skarp kritik af den krænkelser af menneskerettigheder, der foregår i Tyrkiet. Jeg synes, det er vigtigt, at et bredt flertal har markeret den holdning. Det gælder i virkeligheden alle ordførere, bortset fra fremskridtspartiets og centrum-demokraternes ordførere, at de har fremlagt den holdning. Det gælder bl.a. den konservative ordfører, hr. Ole Bernt Henriksen, der meget klart sagde fra over for den krænkelser af menneskerettigheder, der foregår i Tyrkiet. Jeg mener, det er vigtigt, at det er kommet frem og er blevet så bredt formuleret ved denne lejlighed.

Jeg vil også gerne takke for det overvejende flertal, der klart har kritiseret den nye forfatning. Her er flertallet knap så stort, og nogle af regeringspartiernes ordførere har sagt langt mindre om dette emne, selv om der var rigeligt grundlag for at sige noget. Men trods alt er der også her af et flertal givet udtryk for en ret markant kritik af den

nye aldeles udemokratiske forfatning, og det synes jeg er et vigtigt resultat af denne debat.

Så må jeg sige til statsministeren, at det var en fiks polemisk pointe, statsministeren havde i forhold til mig og mit parti, og jeg må erkende, at vi selv er ude om det. Statsministeren ved muligvis, at jeg tilhører et stort mindretal i VS, som er forrygende uenige med et flertal i den vedtagelse, man har gjort om i givne situationer at sætte nogle af de gængse demokratiske rettigheder ud af kraft. Det agter jeg ikke at lægge skjul på ved nogen lejlighed, og dette mindretal arbejder for at få omstødt en beslutning, som vi i bund og grund er uenige i, men jeg må acceptere, at partiet faktisk har vedtaget en beslutning, som jeg mener er uklog og forkert.

Lad mig så gå bort fra polemikken og over til det væsentlige og sige, at jeg er ked af, at statsministeren ikke i højere grad gik ind på den forfatning, som en væsentlig del af diskussionen drejer sig om. Det ville statsministeren ikke kommentere, og han sagde i anden omgang noget om at påvirke i retning af et mere klart demokrati. Som om der skulle været noget som helst reelt demokrati i den forfatning, der bliver vedtaget! Det er der ikke, og det er der tilstrækkelig mange vidnesbyrd om, til at også regeringen burde kunne sige klart fra over for den forfatning.

Jeg vil godt spørge, hvad statsministeren mener om den lange række eksempler på undertrykkelse af det, vi forstår ved demokratiske rettigheder, som flere ordførere har fremhævet under debatten. Det gælder hr. Lasse Budtz, det gælder hr. Gert Petersen, det gælder mig. Der er en række ordførere, der har eksemplificeret og givet mange eksempler på, hvad det er, der er galt med den forfatning, og hvorfor den aldeles ikke er demokratisk.

Jeg forstår godt, at statsministeren fremhævede den tidligere udenrigsminister, hr. Kjeld Olesens, holdning i den her sag, og at den dagsorden, hr. Bjørn Elmquist foreslog på regeringspartierne vegne, lægger op til, at man blot fortsætter, hvor den tidligere regering slap. Men jeg vil nu alligevel glæde mig over, at der er blevet foreslået en anden dagsorden af hr. Lasse Budtz, som prøver at gå lidt videre. Der er nogle fordele ved at få socialdemokratiet i opposition, profilen skal trækkes lidt op, og man kan sige, at det er lidt pudsigt, at det er dette, at man kommer i